

Bréma, Hochschule Bremen élménybeszámoló

Mobilitásom célpontjául a németországi Brémát választottam, ami az észak-német Bréma államban található, ami az ország legkisebb tartománya. Egyrészt a hely miatt, másrészt az egyetem miatt döntöttem így. Majdnem 600000 ember lakik a városban, így egy magas népsűrűség mellett egy csak keveset alvó, élettel teli helyhez van szerencsénk. Az egyetem jobbnál jobb angol nyelven oktatott tárgyakat kínált, így német nyelvtudás nélkül is tökéletes célpont lehet.

Kiutazás

Közvetlen repülőjárat nem volt Brémába Magyarországról, ezért Hannoverbe repültem a WizzAir járatával. Ennek ára poggyásszal együtt körülbelül 20000Ft volt, a gép pedig kevesebb, mint 2 óra alatt megérkezett. Onnan kis metrózás után a Deutsche Bahn vonatával folytattam utamat, ami 23 euróért, másfél órán belül elvitt Brémába.

A város

A várost a második világháború alatt majdnem teljesen lebombázták, így a nagy része újszerű építészettel rendelkezik. Ettől függetlenül rengeteg a látnivaló építészet szempontból, mint például a belvárosi katedrális és a városháza.

Ha már ott vagyunk, érdemes minden kis utcába benézni, ahol élvezettel veszik el az ember a múlt gyönyörében. Rengeteg étterem és söröző is van a közelben időtöltési célokra.

A városban található a Beck's sörfőzde is, ahol benézhetünk a sörgyártás minden rejtelmébe (több korsó sör kísérete mellett).

A belváros olyan, mint egy hatalmas pláza, rengeteg üzlettel, étteremmel, szórakozóhellyel.

Szállás

A kinti egyetemen nincs kollégium, de szerencsére biztosítanak segítséget a szálláskeresésben. Még a mobilitás előtt általuk ellenőrzött szobákról és házakról küldenek listát, megbízható tulajoktól. Bréma Gröpelingen városrészében sikerült szállást találni. A környék a nehéziparos és mezőgazdasági múltjáról híres, manapság leginkább török, arab és afrikai származású bevándorlók lakják. A közbiztonság magyar viszonylatban kifejezetten jó volt, a hajnali órákban is nyugodtan lehet sétálni a környéken. Az utakat rendszeresen takarítják, így Budapesthez képest az utcák tisztasága is jobb. A ház, mint ahogy a tulaj leírta: „klasszikus brémai épület”, 4 emelettel, és 8 szobával, konyhával, 3 fürdőszobával és egy kis belső kerttel. Olyan, mint egy kis diákszálló, ahol rezsivel együtt 300 és 450 euró per hó között lelhetőek fel különböző szobák mérettől függően. A ház nagyon jó helyen helyezkedett el, mindössze 5 perc sétára egy nagyon jó pláza volt Lidl-el a folyópart mellett, de Aldi és más bevásárlóközpontok is nagyon közel voltak. A szomszédos kis utcákban kulturált sörözők és kebabosok is voltak szórakozási, illetve étkezési lehetőségként. Villamosmegálló körülbelül 3 perc sétára volt. Internetkapcsolat is nagyon jó volt, habár a német törvények miatt VPN-nel felszerelve érdemes érkezni.

Közlekedés

A városban helyi tömegközlekedés van, amin 10 percenként járnak villamosok és buszok. Ez kevésnek tűnhet, de még a csúcsórákban sem volt soha a Pesten megszokott nyomor a járműveken. A menetrendeket pontosan betartják, a fél év alatt egyszer sem akadt gondom ezzel. Az egyetemen kapott szemeszterbérlettel ezek „ingyenesen” vehetőek igénybe. A városban ezen felül majdnem mindenhol van bicikliút, ezt rengetegen ki is használják.

Megélhetés

A város egyáltalán nem drága, a mindennapi megélhetés körülbelül egyenlő vagy olcsóbb a budapesti viszonylathoz képest. Egy szoba bérlete átlag 350 euró havonta. A szórakozásoknak és szolgáltatásnak viszont megvan az ára, egy mozi körülbelül 11 euró, egy pizza rendelése 12-14 euró.

A nyelv

Német nyelvtudás nélkül mentem ki, de ez még a legkisebb döneres helyeken sem volt probléma. Alap angolt körülbelül mindenhol megértenek, ha meg nem, akkor is megoldottuk. Az viszont egyáltalán nem alap dolog, hogy angolul ki legyenek írva alap információk, például éttermekben, szórakozóhelyeken, vagy komolyabb papírmunka intézésekor. Ha volt is második nyelv, az általában a francia, esetleg a holland volt. De ez senkit ne betortalanítson el, szerencsére a legtöbb helyen nagyon segítőkészek.

Az egyetem

Az egyetemem a brémai műszaki „főiskola”, a Hochschule Bremen volt. Az intézménynek a városban három területen is van épülete, ebből kettő pár percre van rögtön a belváros mellett.

A Neustadtswall campus

Az informatikai kar a repülőtér mellett található, ide a szállásomtól számítva villamossal körülbelül 40 perc alatt lehetett eljutni egy átszállással. A campusok tiszták és modernek, állandó számítógéphasználati és ingyenes nyomtatási lehetőséggel. A géptermekek viszont kicsik, saját laptop hordása általában elvárt. De, az egyetem tudott biztosítani (MacBookot) azoknak, akiknek nem volt. Minden épületnek van menzája is, ahol 2-3 euróért minden nap többféle, nagyon jó ebédeket főznek-sütnek.

Az informatikai kar campusa

Az oktatás

Az egyetemen végül más órák lettek meghirdetve, mint amiket általában szoktak tartani, de kellemesen csalódtam. Python, Neural Networks and Deep Learning, Data Mining, és a Mobile Computing tárgyakat hallgattam. Ezek, habár angol nyelvű tárgyak, helyi hallgatóknak szánt órák. Ezen felül németórám is volt.

Általánosságban véve a diákok itt sokkal több kreditet kapnak a tárgyaikért, majdnem minden kurzus fixen 6 kredites. Az órarendben nincsenek felbontva az előadások és gyakorlatok, tárgyaként mindig egy blokkban, egymás után tartották őket, és az előadó tartja a gyakorlatokat is. Sokkal könnyebb fókuszálni így az adott tárgyra.

A félév jóformán stresszmentes, zárthelyi dolgozatok szinte egyáltalán nincsenek, a számonkérések majdnem minden tárgynál beadandó feladatként és annak bemutatásaként valósultak meg. A beadandó feladatok között is választhattak a diákok saját képességeikhez való projektet, könnyebb feladatok mellett alacsonyabb maximum pontszámért. Ez a tudás elsajátítására és a jó munkára motivált, nem mindössze a tantárgy teljesítése a cél. A tanárok sokkal rugalmasabbak és segítőkészebbek, úgy érzem, tényleg meg lehetett mindent velük beszélni, minden problémát megoldani. Valós tanár-diák kapcsolat volt hallgató és oktató között, ami nálunk sajnos teljesen hiányzik. Soha nem fogom elfelejteni azt, amikor az egyik tanárom egyenként, személyesen

megkérdezett mindenkit emailben a hogylétükről és a tanulmányunkról érdeklődve, mivel ilyen országunkban még nem tapasztaltam. Vizsgák egyáltalán nem voltak. A rendszer sokkal motiválóbb a saját kedvedre való tanulásra, a saját ötleteid megvalósítására, saját gondolataidnak bemutatására. A jegyeimért nem küzdeni kellett, hanem mindössze azt csinálnom, amit szeretek.

A vírushelyzet

Az ország gyorsan lépett a vírusjárványhelyzetre. Az egyetem rengeteg közösségi eseményt szervezett volna már rögtön az első hétre, de sajnos ezek a vírushelyzet miatt a német órák kivételével mind elmaradtak. Az egyetemi épületeket az első oktatási hét után mind bezárták, egy hét szünet után teljesen átálltak online oktatásra. Az oktatás előre felvett előadásanyagokkal, gyakorlati órák és konzultációk Zoomon, illetve Discordon keresztül történtek. A tömegközlekedésen kötelező volt a maszkviselés, amit, hazánkkal ellentétben, be is tartottak az emberek. Sok boltba csak kézfertőtlenítés után engedtek be, kosarakat is használat után azonnal takarítják. Sokkal nagyobb biztonságban éreztem magam, mint most hazatértem után Budapesten.

Hazaút

Mivel túl sok volt a csomagom, hazafele vonattal jöttem. Brémából Münchenig a Deutsche Bahn vonatával, onnan a MÁV nemzetközi járatával. Ennek ára 100 euró volt első osztályon. Habár az út elég hosszú (14 óra), a kényelmes ülések, gyönyörű bajor tájak, és a felszolgált csapolt sör mellett teljesen vállalható.

Összegzés

Habár sajnos a vírushelyzet miatt nem alakult úgy a félévem, ahogy azt elterveztem, így is sikeresnek mondanám az utamat. Megtapasztaltam, hogy a mai világban a külföldre költözés már egyáltalán nem nagy dolog. Rengeteg tapasztalatot sikerült szerezni, nagy élmény volt a német oktatási rendszerben tanulni, és egy hasonló, de mégis sokkal messzebben már fejlett kultúrában részt venni.

Szabó Dávid

06/09/2020